

Revolution Without Movement

**Desať dní diskurzívnych projektov,
performatívnych prednášok a cvičení jogy.**

**Ten days of discursive projects, performative
lectures and yoga practice.**

Umelci/Artists:

**Cristina David (RO)
Erdem Gündüz (TR)
Barbara Holub (AT)
Graziela Kunsch (BR)
Brandon LaBelle (DE/US)
Miklós Mécs v spolupráci s/
in collaboration with: Judit Fischer,
Gábor Kristóf & András Zalavári (HU)
Y8 (DE)
School Club: Erik Janeček,
Matej Myslovič, Peter Sit (SK)**

**18. — 28.
november
2014**

Kurátori/Curators:

**Berit Fischer & Galéria HIT:
Jaro Varga & Dorota Kenderová
v spolupráci s/in collaboration with:
tranzit.sk**

Galéria HIT
Hviezdoslavovo námestie 18
81103 Bratislava, Slovakia
galeriahit.com

tranzit.sk
Beskydská 12
81105 Bratislava, Slovakia
sk.tranzit.org

Miklós Mécs: Spi-Fi (Spiritual Fiction/Spirituálna fikcia)

Fiktívna budúcnosť – a mentalita – synopsis Fictional future – and mentality – synopsis

Antidystopia – 2048

Vir krízy neustále mení svoju podstatu a neustále sa rozrastá do šírky:
Neobmedzená minimálna mzda spôsobuje zosilňovanie súčasných problémov Prvého sveta. Ekonomický pokrok je dosiahnuteľný iba prostredníctvom spotreby. Konzum sa stal „pracou“. Toto je jediný spôsob, ako umlčať lokálnu hrozbu extrémne ľavicových alebo extrémne pravicových ideológií. Z globálneho pohľadu sa priepať medzi výrobnou triedou a konzumnou triedou neustále zväčšuje.

The whirl of the crisis keeps changing by nature and grows ever wider:
Current urgent problems are intensifying due to the unconditional Basic Income achieved in the First World. The economical progress can be maintained through consumption only. Consumption has become „labour“. This is the only way to silence the threat of far-left and far-right ideologies on a local scale. Globally the abyss between the production class and the consumption class becomes ever bigger.

Ale vir krízy odhaluje nečakané poklady, ktoré vychádzajú na povrch:
Totálna kontrola a totálny dohľad nečakane vedú k transparentnosti. Dnes už pre politikov nemá zmysel klamať. Každý by mal byť radšej úprimný, pokiaľ nosí vo vrecku mobilný telefón alebo iné zariadenie (diktafón, fotoaparát, internet).

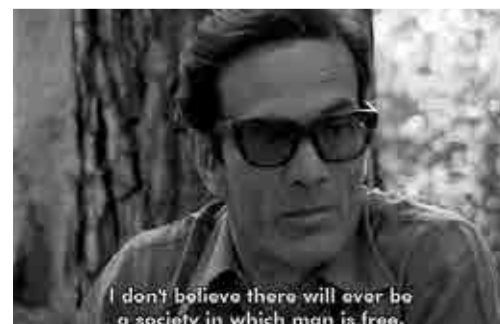
But the whirl of the crisis reveals unexpected treasures rising to the surface:
Total control and total surveillance unexpectedly result in transparency. Nowadays, it should not be worthwhile for politicians to lie anymore. One should rather opt for being honest, since one has a cell phone (dictaphone, camera, internet) in one's pocket.

PPP

Boj za práva je podriadený boju za osobnú slobodu.

Fighting for rights is inferior to fighting for personal freedom.

Miklós Mécs Narodil sa v roku 1981, žije a pracuje v Budapešti, v Maďarsku. Vo svojich dielach sa zaoberá naliehavými otázkami dneška, ako sú cirkev, peňažný obeh, trh s umením a umelecký priemysel atď. Typickým

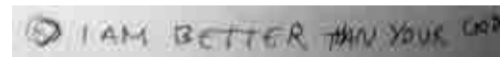
Priklad: Je zanedbateľná, či osoba, ktorú dostanete do daru, je zabalená v čadore alebo v bikinách. Co je dôležité je, či považujete darček za svoje vlastníctvo.

Example: It is “negligible” whether the person you receive as a gift is wrapped in a chador or a bikini. What is important is whether you consider your gift your possession.

Ježiš Kristus
to odpáil.

Jesus Christ
is cranking it up.

Syn otca
Oidipov komplex.

Son of God
Oedipus complex.

Boh nad Človekom. (judaizmus)
Človek nad Bohom. (Ježiš Kristus)
Človek nad Človekom. (Nietzsche)
Boh nad Bohom. (hindčina)

The God above Man. (Jewish)
The Man above God. (Jesus Christ)
The Man above Man. (Nietzsche)
The God above God. (Hindi)

Kto zaplatí Slnku za tú všetku energiu a ako?
Who is going to pay the Sun for all that energy and how?

Zlý štát je stále lepší ako dobrý anarchista.
A bad state is still better than a good anarchist.

znakom prítomným vo všetkých jeho dielach je humor. Často spolupracuje s ďalšími umelcami (László Mécs, Judit Fischer, Gábor Kristóf, András Zalavári a ďalší).

Bezmäsitá joga
– tréning nášho ega bez hýbania našimi svalmi

Meat-free yoga
– training our ego without moving our muscles

Puberta ľudstva
– Chaotické nesebavedomie,
– Vedecká fantastika,
– Neustály sex,
– Neschopnosť zmieriť sa so smrťou.

The puberty of humanity
– Messy unselfconsciousness,
– Scientific fantasy,
– Always sex,
– Inability to deal with death.

Niektorí musia žiť v minulosti, aby ostatní mohli žiť v budúcnosti. Alebo sa každý musí vrátiť do prítomnosti.

Some have to live in the past so that others can live in the future. Or everyone must return to the present.

Miklós Mécs Born in 1981, lives and works in Budapest, Hungary. In his works he deals with thorny issues of today, such as the church, money circulation, the art market and art industry etc. A typical feature present in all

Priateľ prírody – ochrana prírody
Milovník prírody – Maznanie sa s prírodou
Spôsob, akým sa o seba staráme, je veľmi podobný tomu, ako sa staráme o zvieratá. Najšťastejšie kurence. Maximálne pohodlie pre jeden živočíšny druh. My vlastne ani nechceme ich mäso, ale ich šťastie.

Nature's friend – nature protection
Nature lover – nature petting
The way we look after ourselves is very similar to how we look after animals. The happiest chickens. Ultimate comfort for one species. We don't even want their meat, only their happiness.

Ak
by ženy nepracovali, neexistovala by nezamestnanosť.

If
women didn't work, there wouldn't be unemployment.

Kapitalizmus
Mest-izmus
Dedin-izmus

Capitalism
Citism
Villageism

Barbara Holub Umelkyňa z Viedne (AT). V roku 1999 založila spolu s architektom a urbanistom Paulom Rajakovicom *transparadiso* ako transdisciplinárnu prax zameranú na „priamy urbanizmus“ s ohľadom na zahrnutie umeleckých stratégií do mestského rozvoja. Od roku 2002 je členkou redakčnej rady *dérive* – magazínu pre mestský výskum a bola prezidentkou viedenského Secession v rokoch 2006–2007. Barbara Holub je externou expertkou na „priamy urbanizmus“ na Katedre sociálneho dizajnu na Univerzitu pre angewandte Kunst vo Viedni a prednáša o umení a autonómii na viedenskej Technische Uni-

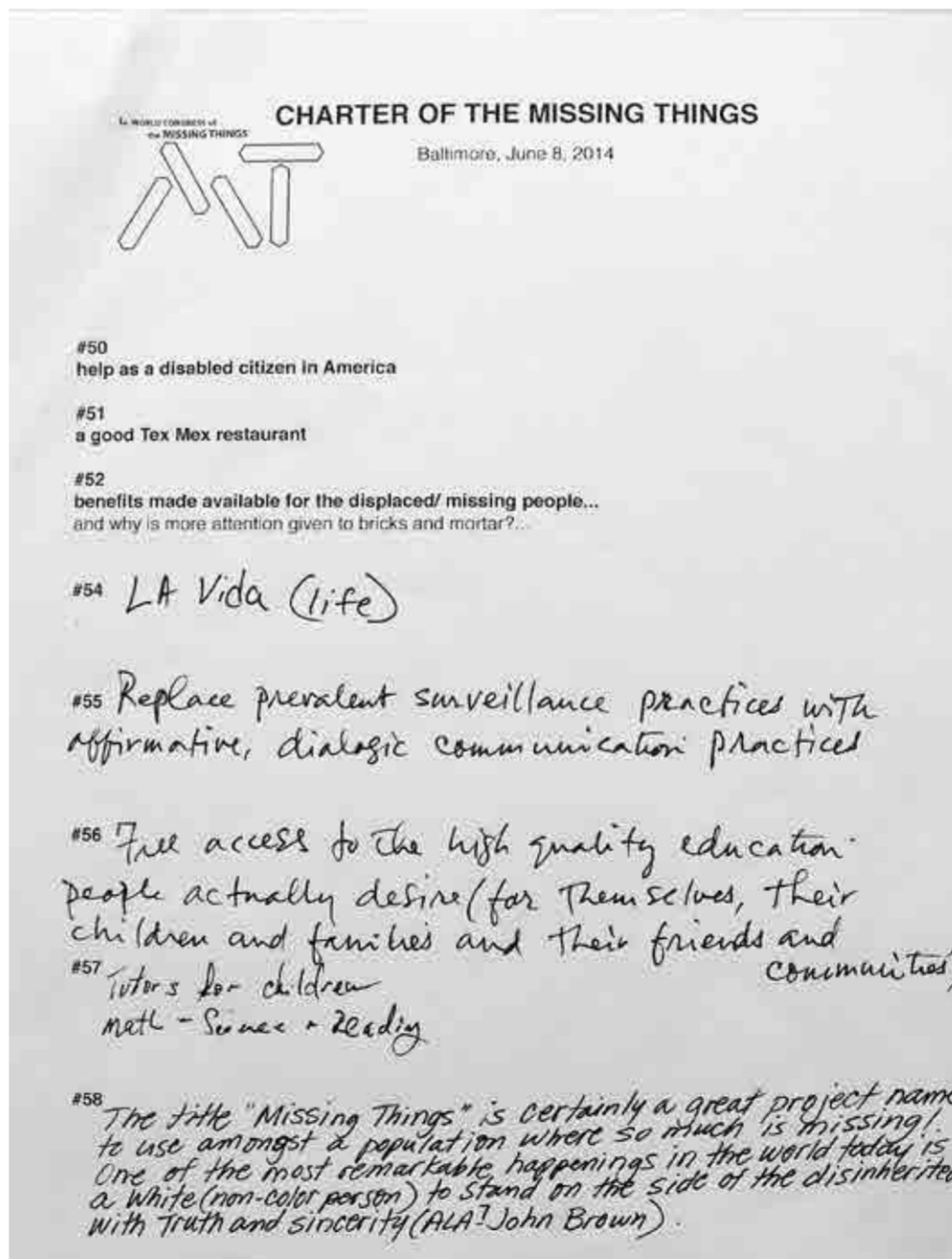
versität. Publikácie: *Direct Urbanism*, od *transparadiso*, Verlag für Moderne Kunst Nürnberg (2013), *Planning Unplanned_Darf Kunst eine Funktion haben? Towards a New Function of Art in Society*, editori Barbara Holub, Christine Hohenbüchler, Verlag für Moderne Kunst Nürnberg (v príprave). Súčasne výstavy a projekty: *Paradise Enterprise*, Judenburg (AT), *Part of the Game*, nGbK, Berlin (DE), *Du Bakchich pour Lampedusa*, Sousse (TN), *The Dignity of Man*, House of Arts, Brno (CZ).

„Missing Things“ (Stratených vecí) nie je ani vedecká kategória, ani obvyklá téma pre kongres. „Stratených vecí“ môže byť mnoho; s ohľadom na osobné hodnotenie, niekedy sú neviditeľné, niekedy viditeľné – obzvlášť v sporných oblastiach, ako je napríklad Lexington Market v Baltimore, USA.

Prvý svetový kongres stratených vecí bol koncipovaný ako odpoveď na výzvu od EUNIC a Bromo Arts and Entertainment District v Baltimore' a uskutočnený prístupe do stanice metra neďaleko svetoznámeho Lexingtonského trhu – historického medznika, ktorý sa stal smutným ukazovateľom nedostatku sociálneho blahobytu v pôvodne živom centre mesta. Ako vrátil ľuďom ich verejný hlas, mnohí z nich sú bezdomovci alebo drogoví závislí, obývajúci túto znečistenú oblasť v centre mesta, ktorá bola nedávno zahrnutá očakávaniami navštevujúcej hodnoty na trhu s nehnuteľnosťami?

Protichodne s očakávaniami, že umenia sa stane riešiteľom tohto problému, som použila pojem „kongres“, ale posunula som ho od obvyklého formátu, ktorému do-

1 Na povanie od Antona Falkeisa, vedúceho programu sociálneho dizajnu na Univerzitu pre angewandte Kunst vo Viedni. Kongres sa uskutočnil v Baltimore s pomocou študentov: Marie-Christin Rissinger, Elisabeth Stephan a Julian Verocai.

Výňatok z Charty stratených vecí / Excerpt from the Charter of the Missing Things

Barbara Holub Umelkyňa z Viedne (AT). V roku 1999 založila spolu s architektom a urbanistom Paulom Rajakovicom *transparadiso* ako transdisciplinárnu prax zameranú na „priamy urbanizmus“ s ohľadom na zahrnutie umeleckých stratégií do mestského rozvoja. Od roku 2002 je členkou redakčnej rady *dérive* – magazínu pre mestský výskum a bola prezidentkou viedenského Secession v rokoch 2006–2007. Barbara Holub je externou expertkou na „priamy urbanizmus“ na Katedre sociálneho dizajnu na Univerzitu pre angewandte Kunst vo Viedni a prednáša o umení a autonómii na viedenskej Technische Uni-

Barbara Holub na tému/on: Prvý svetový kongres stratených vecí The First World Congress of the Missing Things

Baltimore, 2014 www.missingthings.org

minuje rozdelenie a rozlíšenie medzi „panelom“, „odborníkmi“ a „publikom“, mimo exkluzívneho miesta do voľne prístupného kongresu v mestskom verejnom priestore. Rizomatické postavenie stolov umožnilo nehierarchickú komunikáciu jedného proti jednému, generovalo dialóg a polylog a zmenilo toto miesto na priestor prívlastňovania. Obsah tohto nového kongresového formátu bol vytváraný odborníkmi priamo na mieste: ľuďmi obývajúcimi tento mestský priestor, ktorých hlasy zostali nevypočuté, a ktorí sú z pohľadu verejných činiteľov považovaní za problémovú skupinu. Tým, že oslovujeme verejnosť výzvou podieľať sa na produkcii obsahu, kongres zdôrazňuje demokratické práva zúčastnených na verejnom rozhodovaní a na formovaní našej spoločnosti. Na záverečnej ceremónii bola primátorovi odovzdaná „Listina stratených vecí“.

Prezentácia bude prispievkom do diskusie o zvláštnom formáte kongresu *The First World Congress of the Missing Things* ako umeleckej stratégii a metódy toho, čo nazývame (transparadiso) „priamy urbanizmus“. Ako môže byť táto stratégia zmenených perspektív adoptovaná aj v iných kontextoch na prehodnotenie spoločenských hodnôt nachádzajúcich sa za hranicou neoliberalného rozhodovacieho procesu?

“Missing Things” are neither a scientific category, nor a usual congress topic. “Missing Things” can be many; they are up to personal valuation, sometimes invisible, sometimes visible – especially in contested areas like Lexington Market in Baltimore, USA.

The First World Congress of the Missing Things was conceived in response to a call by EUNIC and Bromo Arts and Entertainment District in Baltimore' and realized at the entrance to the subway station next to the “World Famous Lexington Market” – a historical landmark, which has become a poor signifier for the lack of a social welfare state in the former lively city centre. How to return the public voice to the people (many of them are homeless or drug addicts) inhabiting this rundown inner city area, which has recently been loaded with expectations for raising its property value?

To counteract the expectation of art being employed as a problem solver, I used the notion of a “congress”, but shifted it from the usual format, which is dominated by a divide and differentiation between the “panel”,

1 On invitation by Anton Falkeis, the head of the Social Design program at the University of Applied Arts, Vienna. The congress was realized with students Marie-Christin Rissinger, Elisabeth Stephan and Julian Verocai in Baltimore.

V spolupráci s Open Plough Baltimore, Julian Verocai poskytol miestne jedlá a koktaily. / In cooperation with Open Plough Baltimore Julian Verocai offered local food and smoothies. (Photo: Elisabeth Stephan)

“experts” and the “audience”, and away from an exclusive venue to an open access congress in urban public space. A rhizomatic setting of tables enabled non-hierarchical one-to-one communication, dialog and polylog and turned the site into a space of appropriation. The content of this new congress format was produced by the experts on site: the people inhabiting that urban space, who are reduced to being considered a “problem” by public authorities and whose voices remain unheard. By asking the public to produce its content, the congress emphasizes the democratic right of participation in public decision-making and in shaping our society. At the closing ceremony the “charter of the missing things” was handed over to the mayor.

The presentation will discuss the special format of *The First World Congress of the Missing Things* as an artistic strategy and a method of what we (transparadiso) call “Direct Urbanism”. How can this strategy of shifting perspectives be adapted also in other contexts for reconsidering social values beyond neoliberal decision-making?

Prvý svetový kongres stratených vecí, prvý deň. / The First World Congress of the Missing Thing, day 1. (Photo: Elisabeth Stephan)

Rizomatické usporiadanie (po prvom dni kongresu) prísvojeného tranzitného priestoru pri vchode do Lexington Market Station. / The rhizomatic setting (here after day 1 of the Congress) appropriated the transit space at the entrance of Lexington Market Station. (Photo: Barbara Holub)

Barbara Holub Artist based in Vienna (AT). In 1999 she founded *transparadiso* with architect and urbanist Paul Rajakovics as a transdisciplinary practice focusing on “Direct Urbanism” for involving artistic strategies in urban development. Since 2002 she is a member of the editorial board of *dérive* – magazine for urban research and was president of the Secession Vienna 2006–2007. Barbara Holub is an external expert for “Direct Urbanism” at the Social Design Department at the University of Applied Arts in Vienna, and lectures on art and autonomy at the Vienna University of Techno-

logy. Publications: *Direct Urbanism*, by *transparadiso*, Verlag für Moderne Kunst Nürnberg (2013), *Planning Unplanned_Darf Kunst eine Funktion haben? Towards a New Function of Art in Society*, eds. Barbara Holub, Christine Hohenbüchler, Verlag für Moderne Kunst Nürnberg (forthcoming). Recent shows and projects: *Paradise Enterprise*, Judenburg (AT), *Part of the Game*, nGbK, Berlin (DE), *Du Bakchich pour Lampedusa*, Sousse (TN), *The Dignity of Man*, House of Arts, Brno (CZ).

www.transparadiso.com www.urban-matters.org

Brandon LaBelle: Monument (to the Wild Imagination) Monument (divokej predstavivosti)

Shall we play dead?
Shall we run?
Shall we find the exit?
Shall we continue to dream?
Shall we honor the fallen?
Shall we storm the gates?
Shall we capture the flag?
Shall we wait?

Pause
Hesitate
Occupy

You call it realism
I call it scumbagism, shell and soft
You call it idealism
I call it imagination, character and kingliness
You say grey
I say fever
You say steal
I say tender
You say never
I say diamond
You say earth
I say kissing
You say number
I say deep
You say relieved
I say new feelings

Shall we scratch the surface, or dig deep?
Shall we create another territory?
Shall we hold hands?
To carry the weight...
Together

You say then
I say now
You say to produce
I say to have and to need
You say when
I say whenever
You say the time has gone
I say the time has come
You call it the service provider
I call it the apparatus, anxiety, control
You say the said
I say the saying, as if

Shall we turn the other way?
Shall we strike?
Shall we refuse to pay the rent?
Shall we build an underground culture, secret?

The street the night the hand extension, extending to float
to collapse to exit the center, only to come up again
to balance between the vague idea and the concrete form
to lose, to find the softness of nothing, and everything

You say everything
I say nothing, smooth and calling
You say move, that endless mobility
I say still, stand still

Brandon LaBelle je umelec a spisovateľ, pracuje s hudobným prejavom, hlasom a otázkami sprostredkovania. Vytvára a prezentuje umelecké projekty a performance v rámci medzinárodného kontextu a často pracuje kolaboratívne a s verejnosťou. Prezentácie jeho umeleckých diel: NGBK v Berlíne (2014), Whitney Museum, NYC (2012), Image Music Text v Londýne (2011), Sonic Acts v Amsterdame (2010), A/V Festival v Newcastle (2008, 2010), Instal 10, v Glasgowe (2010), Museums Quartier/Tonspur vo Viedni (2009), 7. biennale do Mercosul v Porto Al-

legro (2009). Súčasný projekt zahŕňajú "Civic Center", La Casa Encendida v Madride, "Sixth Housing Estate", South London Gallery v Londýne a "Hobo College", paralelné projekty na Marakešskom biennale. Je produktívny aj ako spisovateľ, medzi jeho knižné publikácie patria *Lexicon of the Mouth* (2014), *Diary of an Imaginary Egyptian* (2012), *Acoustic Territories* (2010), a *Background Noise: Perspectives on Sound Art* (2006). Je editorom Errant Bodies Press a profesorom na Bergen Academy of Art and Design. **brandonlabelle.net**

Brandon LaBelle is an artist and writer working with sound culture, voice, and questions of agency. He develops and presents artistic projects and performances within a range of international contexts, often working collaboratively and in public. His artistic work has been presented at NGBK, Berlin (2014), Whitney Museum, NY (2012), Image Music Text, London (2011), Sonic Acts, Amsterdam (2010), A/V Festival, Newcastle (2008, 2010), Instal 10, Glasgow (2010), Museums Quartier/Tonspur, Vienna (2009), 7th Biennial do Mercosul, Porto

Dielo hľadá únikové cesty, východiská, spôsoby tvorivého prejavu a zapojenia sa do politiky tvorivosti v dnešnom mestskom prostredí. To zahŕňa otázky, ako umelci ako súčasť tvorivého mesta prispievajú do kultúrneho obrazu mesta a do spoločenského života, takisto ako aj do procesov gentrifikácie a krehkého prežitia.

Projekt sa rozvíja sériou mobilných laboratórií situovaných na verejných priestranstvách skupinou štyroch umelcov a poskúša sa vystopovať napätie vyvíjané na súčasnú tvorivosť. Stratégie apropriácie, nehybnosti, váhania, vzájomnosti sa skúmajú ako prostriedky na umiestnenie kritického postoja k instrumentalizácii tvorivého výrazu. Akcie sa navyše zaznamenávajú videom a sú spracované do audio-vizuálneho diela premietaného naspäť do mesta vo forme gerilových projekcií. V priebehu dvoch dní konania sa akcie sa projekcie budú presúvať naprieč nočným mestom, aby tak narušili konkrétne miesta prostredníctvom prizraku – tela, ktoré sa objavuje a mizne.

Monument (to the Wild Imagination) je meditáciou o napätí medzi tvorivou nezávislosťou a neslobodou, produkciou a proliferáciou. Je to efemérny monument uskutočňovaný prostredníctvom tvorivého gesta, ktorý upevňuje vyjednávanie s kultúrnym kapitálom.

V spolupráci s Janine Eisenächer, Hanou Lee Erdman, Omarom Nicolason a Steffi Weismann.

The work searches for escape routes, exits, modes of creative address and engagement with the politics of creativity in today's urban environment. This includes questioning how artists perform as part of the creative city, contributing to a city's cultural image and social life, as well as processes of gentrification and precarious living.

The project is developed through a series of movement labs enacted in public by a group of four artists and that seek to embody the pressures placed upon the contemporary creative body. Strategies of appropriation, stillness, hesitation, mutuality and festivity are explored as means for locating a critical position to the instrumentalization of creative expression. Additionally, the actions are video-recorded and edited into an audio-visual work played back onto the city in the form of guerilla projections. Taking place over the course of a two-day period, the projections travel the city at night to interrupt particular sites with a phantasmic image – a body that appears and disappears.

Monument (to the Wild Imagination) is a meditation on the tensions between creative autonomy and arrest, production and proliferation. It is an ephemeral monument carried through the expressions of a creative body, amplifying and negotiating the project of the creative capital.

In collaboration with Janine Eisenächer, Hana Lee Erdman, Omar Nicolas, Steffi Weismann.

Allegro (2009). Recent projects include "Civic Center", La Casa Encendida, Madrid, "Sixth Housing Estate", South London Gallery, London, and "Hobo College", Marrakech Biennial parallel project. Also a prolific writer, his books include *Lexicon of the Mouth* (2014), *Diary of an Imaginary Egyptian* (2012), *Acoustic Territories* (2010), and *Background Noise: Perspectives on Sound Art* (2006). He is the editor of Errant Bodies Press and Professor at the Bergen Academy of Art and Design. **brandonlabelle.net**

There is this aspect of something yet to be. The project is what it will come to be. It is not as yet. It is what we make of it.

The Mutirao Project je dialogický výskumný proces s otvoreným koncom, ktorý existuje vo forme konverzácií, prednášok a výučby. Východiskovým bodom týchto verbálnych výmen sú jednoduché videá, ktoré skúmajú spôsoby, akými sa vytvárajú samoorganizované mestá. Tieto „A.N.T.I. kinematografické výstrižky“ sú navrhnuté tak, aby odštartovali diskusie. Kunsch prispôbuje svoj program projekcií na každej prezentácii tak, aby sa vždy diskutovalo z iných uhlov pohľadu. Publikum obvykle sa skladajúce z aktivistov sa venuje formálnym problematikám a publikum, v ktorom prevládajú členovia umeleckého sveta, skúma politické záležitosti. Keďže však úmyslom je pretvoriť publikum na sebavedomú a jasnú komunitu, výsledné debaty sa často vyvíjajú smeri, ktoré iniciátori nepredpokladali. Konverzácie predstavujú najvýznamnejšie momenty zo 70 „A.N.T.I. kinematografických výstrižkov“ zozbieraných do aktuálneho archívu. Videá väčšinou dokumentujú politické aktivity, do ktorých sa Kunsch zapojila a ktoré sama zdokumentovala – boje o bývanie a bezplatnú dopravu v Brazílii. Archív však obsahuje aj niekoľko diel od iných autorov. Kunsch tiež filmuje a prezentuje rôznorodé udalosti a výstrižky z nich začleňuje do svojich prebiehajúcich aktivít. Toto ich čini sebarefektívnymi a transformuje ich autora na jeden zo subjektov jej vlastného výskumu. Hlavný cieľ je znovu prehodnotiť úlohu jednotlivca a jednotlivých umelcov v kolektívnych politických a historických procesoch.

Poznámka: „*Mutirao*“ je portugalské slovo znamenajúce „participatívnu vzájomnú pomoc“.

Graziela Kunsch: The Mutirao Project

2007 – do súčasnosti/ongoing

The Mutirao Project is an open-ended dialogic research process that exists solely in the form of conversations, lectures and classes. The starting point for these verbal exchanges are single-take videos that investigate the ways in which self-organized cities are generated. These “A.N.T.I. cinema excerpts” are designed to kick-start discussions. Kunsch varies her screening programme at each presentation to create different focuses for debate. Usually audiences made up of activists address formal issues, and those dominated by members of the art world explore political matters. However, since the intention is for the audience to constitute themselves as a self-conscious and concrete community, the resultant debate often heads off in directions unforeseen by its instigators. The conversations feature highlights of the seventy “A.N.T.I. cinema excerpts” collected as an archive to date. The videos mainly document political activities that Kunsch is engaged in and which she has filmed herself – the housing and free transport struggles in Brazil. However the archive contains some work by other film-makers. She also films all project events and incorporates excerpts from them into her ongoing activities. This makes them self-reflexive and transforms their author into the one of the subjects of her own investigation. The ultimate aim is to re-think the role of individuals and individual artists in collective-political-historical processes.

Note: “*Mutirao*” is a Portuguese word meaning “participatory mutual aid”.

Graziela Kunsch je umelkyňa žijúca v Sao Paulo, v Brazílii. Popri formách svojej umeleckej praxe – umeleckých videí a performančných dielach – pracuje aj na kurátorských a redaktorských projektoch. V rokoch 2001 – 2003 otvorila svoj dom v štýle „verejnej rezidencie“ (Casa da Grazi) a tam organizovala aj mnoho rezidencií a výstav, ktoré zahŕňali spolupráce z celej Brazílie. Bola spolukurátorkou projektov Art and the Public Sphere a Outline for New Cultures: City Projects in Debate. Redaktorka magazínu Urbania. Vystavovala na 29. a 31. biennale v Sao Paulo.

Graziela Kunsch is an artist based in Sao Paulo, Brazil. Along with her video and performance works she also assumes curatorial and editorial roles as forms of her artistic practice. Between 2001 – 2003 she opened her house as a “public residency” (Casa da Grazi) and there she organized many residencies and exhibitions, involving collaborations from all around Brazil. She is co-curator of the projects Art and the Public Sphere and Outline for New Cultures: City Projects in Debate and editor of the magazine Urbania. Among her exhibitions are the 29th and the 31st Sao Paulo Biennial.

Erdem Gündüz: Standing Man Stojaci muž

Tvorivý nesúhlas je vecou... umenia! / Creative dissent is a matter of... Art!

(Fotografiu vyhotovil István Kovács počas festivalu Live Action v Göteborgu, máj–jún 2014. / The photo was taken by Kovács István during the festival Live Action, in Göteborg, May–June 2014.)

Erdem Gunduz je tanečník, performer a choreograf. Narodil sa v Turecku a žije v Istanbule. Jeho samostatný výskum sa zaoberá improvizáciou, rituálmi a verejnými akciami ako prostriedkami na skúmanie politických realít a sociálneho hnutia. V roku 2013 mu bola udelená cena M100 Sanssouci Colloquium International Prize. Za jeho protest na námestí Taksim v čase demonštrácií v Istanbule v júni 2013 mu bola v roku 2014 počas 49. slávnostného odovzdávania ocenení „Art breaks open“ udelená medaila Theodora Heussa, ocenenie „Premio dell’uomo in piedi“ a cena Václava Havla za tvorivý dissent.

Erdem Gündüz is a dancer, performer and choreographer. He was born in Turkey and lives in Istanbul. His individual research engages improvisation, ritual and public action as tools for investigating political realities and social movement. In 2013 he received the M100 Sanssouci Colloquium International Prize; in 2014 he received a Theodor Heuss Medal during the 49th award ceremony with the motto “Art breaks open”, the “Premio dell’uomo in piedi” award and the Václav Havel Prize for Creative Dissent for his protest at Taksim Square during the manifestations in Istanbul in June 2013.

Standing Man (*Stojaci muž*), ktorý sa stal akýmsi symbolom rovnosti a slobody, by mal byť najskôr vnímaný ako performance. Mojim cieľom však nebolo performančné dielo, aj keď som performer. Siel a stál tam ako obyčajný občan Turecka. Ako ktokolvek iný.

Ale napokon to bolo považované za performanciu. A podobne ako pop-artové dielo to bolo aj reprodukované. Takže viac ako umeleckým dielom alebo performančným aktom, sa stalo objektom umenia. Podobne ako v tanci. Taneč sa môže stať objektom umenia.

Takže je tu špecifická otázka: je toto umelecké dielo? Performance? Happening? Objekt umenia? Je to taneč? Alebo to je umenie života a je život umelca ako celku; umelecká práca?

Marcel Duchamp definuje umelecké dielo a umelca takto: „Uvážme dva dôležité faktory; dva póly pri vytváraní umenia: na jednej je strane umelec a na druhej pozorovateľ, z ktorého sa neskôr vyvinie celé pokolenie. Umelec podľa všetkého pôsobí ako medializujúca bytosť, ktorá si z labyrintu za hranicami času a priestoru hľadá svoju cestu von, na čistinu.“

Podľa Duchampa je umelec ako médium, takže nemôžeme tvrdiť, že on alebo ona sú si v estetickej rovine vedomí toho, čo robia a prečo to robia. Prijímajú rozhodnutia intuitívne.

Dalej môžeme z tejto perspektívy tvrdiť, že ani divák sa vedome nerozhoduje o tom, ako bude vnímať umelecké dielo. V tom, ako pozorovateľ vidí a vníma umelecké dielo hrá úlohu mnoho faktorov. Týmito faktormi môžu byť prostredie, kultúrne dedičstvo a vzdelanostné faktory.

Jedným z faktorov je aj získavanie informácií. Pri tomto zmyslovom vnímaní hrá hlavnú úlohu multi-inteligencia. Ľudia nosia rôzne okuliare, ale to, čo primárne vidia, sú práve okuliare.

Informácia o tom, kto je dotýčený umelec a jeho/jej zákulisie, hrajú veľmi dôležitú úlohu, keď diváci vnímajú umelecké dielo. Vo svojich dávnejších vystúpeniach som sa pýtal konkrétnu otázku: „Ako by ľudia vnímali dielo *Standing man*, keby som nebol umelec-performer?

V každom prípade, o pár hodín neskôr som začal stať na námestí Taksim a ľudia začali vytvárať reprodukcie *Stojaceho muža*. Čoskoro bolo jasné, že toto nebolo myslené ako performance, ale ako reakcia proti mediálnym inštitúciám, ktoré spravodajsky nepokryli protesty kompetentným spôsobom.

Už to viac nebola performance a všetky informácie o mojom osobnom zákulísi, o tom, kto presne som, získali mnohoznačné významy.

Happening dostal prioritu a ja som tam bol iba ako médium, ktoré prenáša sociálne vedomie späť do vnútra spoločnosti. Inými slovami, autor bol mŕtvý. Ľudia mohli autorovi ukradnúť dielo a reprodukovať ho akýmkoľvek spôsobom, akým si priali.

Na pamiatku všetkým, ktorí vyjadrili svoje presvedčenie a prišli o život, prosím zamyslite sa nad tým, ako môžete zaujať postoj plnohodnotným spôsobom tak, aby to zmenilo našu budúcnosť k lepšiemu.

Standing Man, which became a sort of symbol for equality and freedom, could be primarily perceived as a performance. However, my aim was not to perform a piece, although I am a performer. I went and stood there as an ordinary citizen of Turkey, just like everybody else.

What happened was that this was received as a performance. And just like a work of Pop Art, it has been reproduced. So, rather than being a work of art, or performance, it became an art object. It is the same with dance. Dance can turn into an art object.

So here comes a specific question: Is this a piece of art? A performance? A happening? An art object? Is it a dance? Or is it a life art, and is the life of an artist, on the whole, a work of art?

When defining a piece of art and the artist, Marcel Duchamp says: “Let us consider two important factors, the two poles of the creation of art: the artist on the one hand, and on the other the spectator who later becomes the posterity. To all appearances, the artist acts like a mediumistic being who, from the labyrinth beyond time and space, seeks his way out to a clearing.”

In Duchamp’s words, the artist is like a medium, so we cannot claim that he or she is conscious on the aesthetic plane about what they doing and why they are doing it. Their decisions are made by intuition.

From this perspective, we may further claim that the viewer also does not make a conscious decision about how he or she is going to perceive the work of art. Many factors play different roles in how the spectator views and perceives the work of art. These factors may be the environment, cultural inheritance and educational factors.

One of the factors is the gathering of information. Multi-intelligence plays a major role in this sense. People wear different glasses, but what they primarily see is the glasses themselves.

The information about who the artist is, and his/her background, plays a very important role when people see a work of art. In my earlier speeches, I asked a specific question: “How would people have perceived the *Standing Man* if I weren’t a performance artist?”

Vo vedeckom svete je už bežnou praxou zostaviť tímy profesionálov pracujúcich na rôznych problémoch. Obyčkle sú tieto skupiny iniciované a podporované univerzitami alebo vedecko-výskumnými centrami. Vnútri umeleckej komunity existuje medzi umelcami veľká podpora. Existuje tam množstvo vzájomného rešpektu a niekedy aj obdiv. Diskutujeme svoje nápady, počiatocné fázy našej práce a podporujeme sa navzájom, keď máme problémy, logisticky i konceptuálne. Je len niekoľko jediných prípadov takých umelcov, ktorí uprednostňujú zachovanie úplného mystéria okolo svojich projektov, ale všeobecná tendencia je by otvorený a navzájom si dôverovať.

Takže ako je možné – že my ako komunita profesionálov – sme ešte neurobili ďalší krok a nezačali spolupracovať ešte intenzívnejšie?

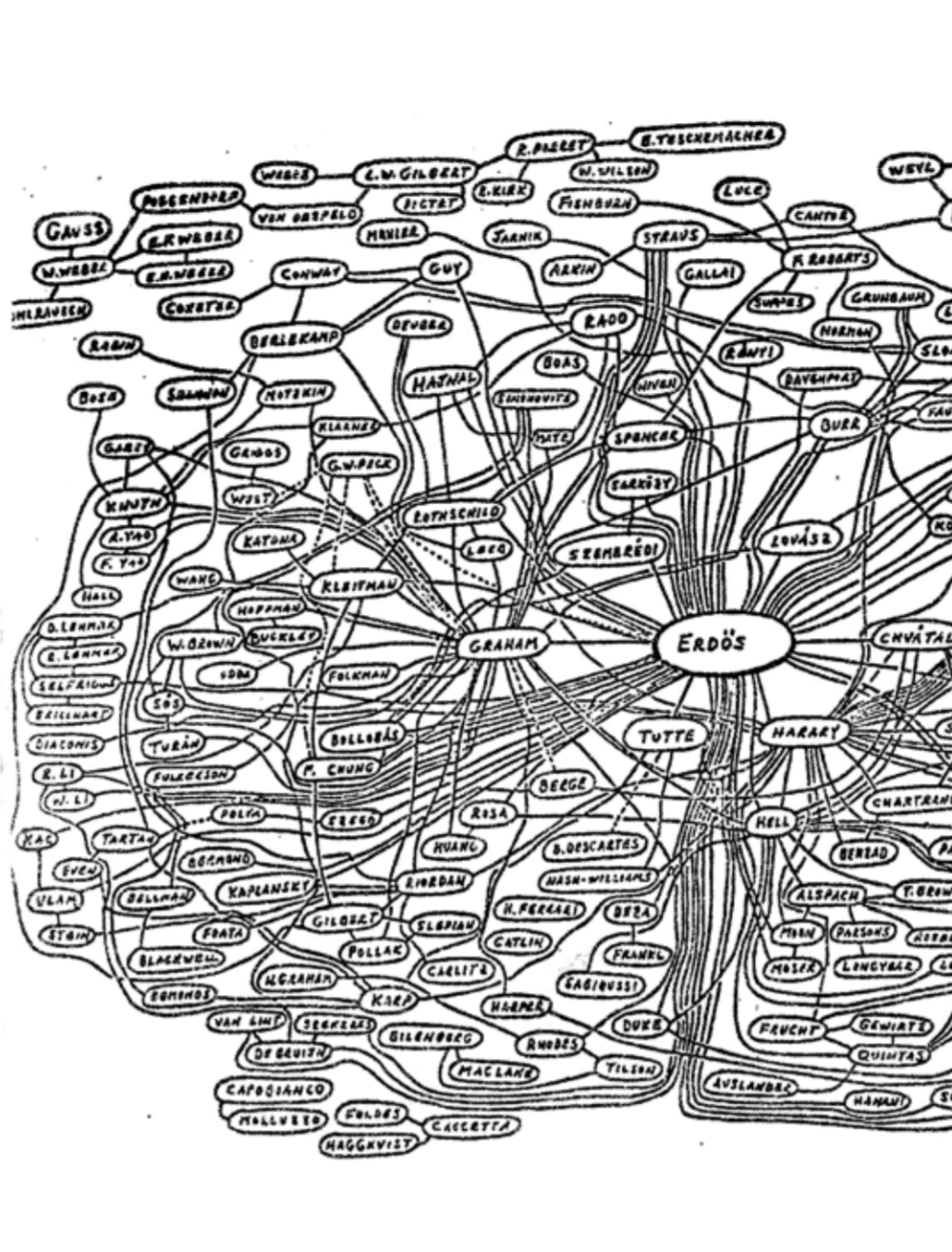
Ak použijeme racionálne argumenty, dva spojené mozgy majú na nájdenie riešeni zjavne väčšiu kapacitu ako jeden. Takže by dávalo zmysel, že umelecký produkt vytvorený v spolupráci dvoch alebo viacerých umelcov by mal byť oceňovaný viac ako umelecké dielo vytvorené iba jedným z nich. Ale umenie nie je vždy racionálne a možno ani nie je o nachádzaní riešení. Často tu neplatia zákony logiky. Tvorivá myšlienka necíli len na mozog, ale prekračuje racionalitu a zahŕňa aj afektívny rozmer.

Napriek tejto skutočnosti by som v Bratislave chcela ignorovať tento afektívny rozmer a pokúsiť sa použiť rozumové argumenty, ktoré hovoria v prospech toho, že viac tvorivých mozgov funguje lepšie ako jeden. Rada by som navrhla spolupráce medzi umelcami (pre mňa je definícia umelca veľmi jednoduchá: ak sa nazývate umelcom, tak nim ste).

Nápad je jednoduchý a pragmatický: stretnime sa, vo dvojiciach alebo malých skupinách, a pracujme v oblasti, ktorú sme si zvolili ako svoju profesiu: vizuálne a mediálne umenia. Je to uzavretá výzva, pretože je nie adresovaná umelcom z iných tvorivých oblastí, ale iba tým, ktorí sa považujú za vizuálnych alebo mediálnych umelcov. Je to „vnútro-disciplinárna“ výzva.

Malo by to byť jednoduché. Všetci máme podobné zákulisia, používame rovnaký slovník a pracujeme v tej

Cristina David: artist+artist/umelec+umelec

Za posledných niekoľko rokov som v rámci umeleckej tvorby veľa počula o trans-disciplinárnych (inter-disciplinárnych) spolupráčach. Zaujímajú ma, obzvlášť dialógy medzi umením a vedou, ale nedávno som sa začala zaujímať o „vnútro-disciplinárny“ aspekt spolupráce medzi umelcami.

Vo vedeckom svete je už bežnou praxou zostaviť tímy profesionálov pracujúcich na rôznych problémoch. Obyčkle sú tieto skupiny iniciované a podporované univerzitami alebo vedecko-výskumnými centrami.

Vnútri umeleckej komunity existuje medzi umelcami veľká podpora. Existuje tam množstvo vzájomného rešpektu a niekedy aj obdiv. Diskutujeme svoje nápady, počiatocné fázy našej práce a podporujeme sa navzájom, keď máme problémy, logisticky i konceptuálne. Je len niekoľko jediných prípadov takých umelcov, ktorí uprednostňujú zachovanie úplného mystéria okolo svojich projektov, ale všeobecná tendencia je by otvorený a navzájom si dôverovať.

Takže ako je možné – že my ako komunita profesionálov – sme ešte neurobili ďalší krok a nezačali spolupracovať ešte intenzívnejšie?

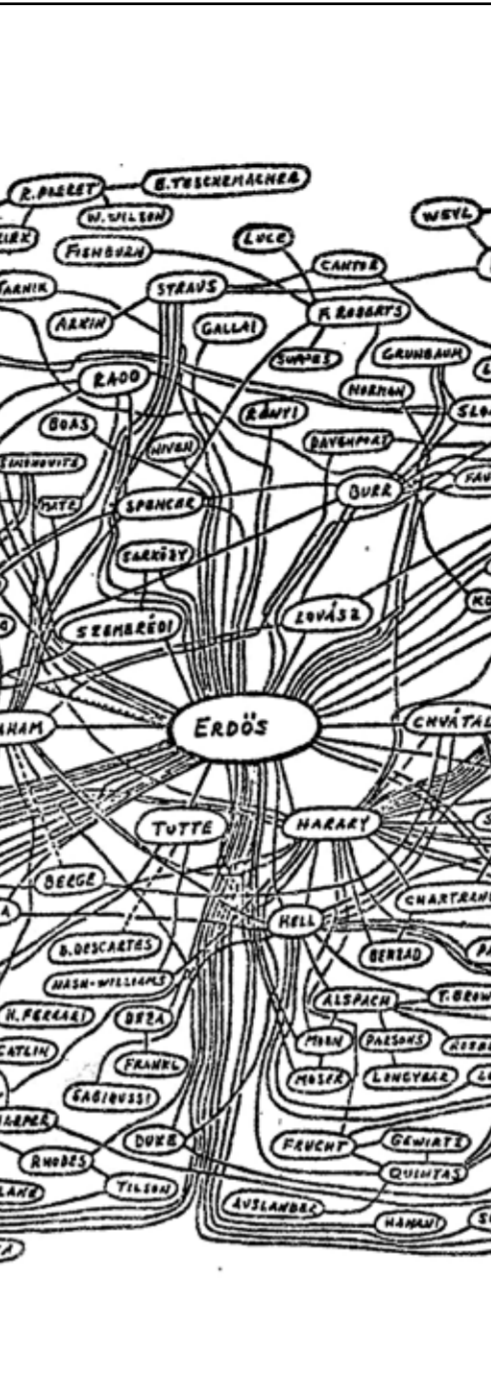
Ak použijeme racionálne argumenty, dva spojené mozgy majú na nájdenie riešeni zjavne väčšiu kapacitu ako jeden. Takže by dávalo zmysel, že umelecký produkt vytvorený v spolupráci dvoch alebo viacerých umelcov by mal byť oceňovaný viac ako umelecké dielo vytvorené iba jedným z nich. Ale umenie nie je vždy racionálne a možno ani nie je o nachádzaní riešení. Často tu neplatia zákony logiky. Tvorivá myšlienka necíli len na mozog, ale prekračuje racionalitu a zahŕňa aj afektívny rozmer.

Napriek tejto skutočnosti by som v Bratislave chcela ignorovať tento afektívny rozmer a pokúsiť sa použiť rozumové argumenty, ktoré hovoria v prospech toho, že viac tvorivých mozgov funguje lepšie ako jeden. Rada by som navrhla spolupráce medzi umelcami (pre mňa je definícia umelca veľmi jednoduchá: ak sa nazývate umelcom, tak nim ste).

Nápad je jednoduchý a pragmatický: stretnime sa, vo dvojiciach alebo malých skupinách, a pracujme v oblasti, ktorú sme si zvolili ako svoju profesiu: vizuálne a mediálne umenia. Je to uzavretá výzva, pretože je nie adresovaná umelcom z iných tvorivých oblastí, ale iba tým, ktorí sa považujú za vizuálnych alebo mediálnych umelcov. Je to „vnútro-disciplinárna“ výzva.

Malo by to byť jednoduché. Všetci máme podobné zákulisia, používame rovnaký slovník a pracujeme v tej

Cristina David je súčasná umelkyňa žijúca v Bukurešti. Študovala na Fakulte matematiky a na Národnej univerzite umení v Bukurešti, v Rumunsku. V roku 2007 absolvovala MA v Program vizuálnych umení na Akadémii umenia v Bergen, v Nórsku. Od roku 2012 pracovala ako hosťujúci prednášajúci na Katedre fotografie a videa na Národnej univerzite umení v Bukurešti. Jej umelecké diela boli vystavené v galériách a múzeách po

istej profesii. Takže komunikácia by mala byť veľmi prirodzená.

Požívam kolegov – umelcov – aby sa ku mne pripojili počas trojdňového stretnutia a trvania projektu *Revolution Without Movement* a aby sme diskutovali o „dôvere“ v kolektívnom umení a o spôsoboch, ako ju dosiahnuť. Stretnutie nie je určené na vzájomnú podporu individuálnych umeleckých projektov, ale skôr má vytvoriť „inkubátor“ spoločných myšlienok a uviesť ich do praxe.

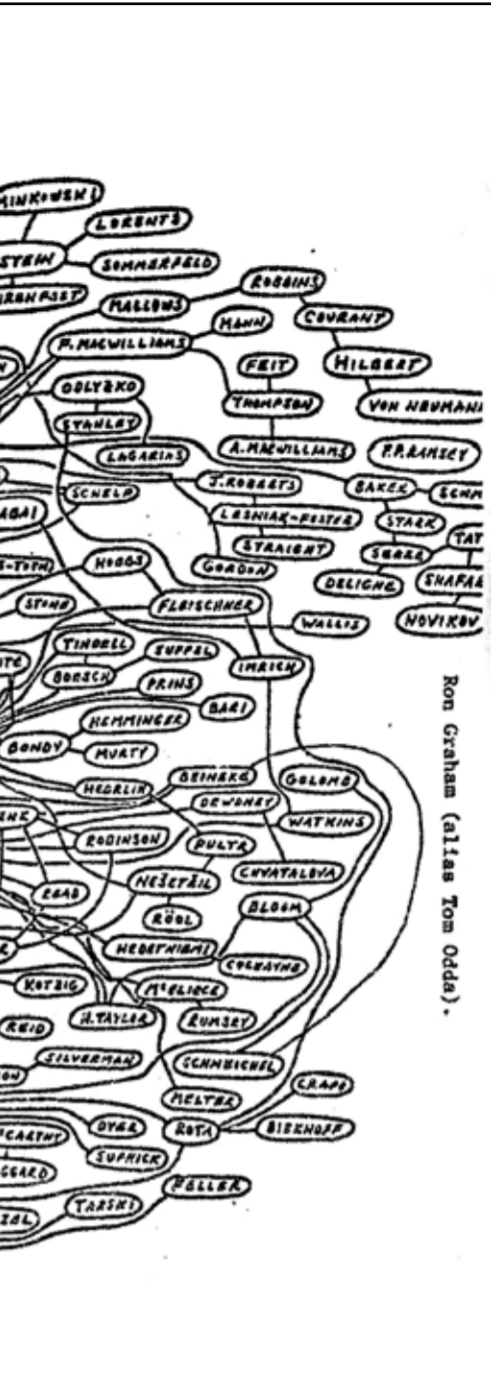
Môže to vzniknú ako školský workshop. Možno nim trochu aj je. Počas obdobia akademických štúdií som bola len zriedka vedená k spolupráci so svojimi spolužiakmi. Väčšinou prevládalo zameranie na môj individuálny rozvoj ako umelca. Existovali aj podporujúce sa spolupracujúce kolektívy, ale keď nadšiel čas finálnych diel, väčšinou to skončilo zase iba na jednom autorovi.

Mohlo by to pôsobiť aj ako pripomienka J. Lennonovej skladby – *Imagine all the people sharing all the world* – ale taký vysoký cieľ nemám.

Účelom tejto výzvy je zistiť, či sa udeje, keď sa praktizujúci umelci s vlastnými kariérami pokúsia spolupracovať na spoločnom pracovnom poli.

Logistika bude obmedzená, ale našej fantázií sa medze nekladú.

Časový harmonogram projektu
Prvý deň
• krátko predstavenie tejto DIWO (Do It With Others – Vytvor to spolu s ostatnými) iniciatívy;
• sekcia otázok, odpovedí a diskusie;
• vytvorenie spolupracujúcich dvojíc alebo malých skupín vizuálnych a mediálnych umelcov.
Druhý deň
• stretnutie umelcov, diskutovanie nápadov (brainstorming) a navyše aj práca nad uskutočnením umeleckého diela alebo umeleckého výrazu
Tretí deň
• stretnutie všetkých zúčastnených;
• prezentácia projektu alebo procesu;
• kladenie ďalších otázok a závery o ideí umeleckej spolupráce;
• Rozlúčka v štýle „non-J. Lennon“ (Text piesne Imagine od Johna Lennona z roku 1971)

^[1] Text piesne Imagine od Johna Lennona z roku 1971

In recent years I have heard a lot about trans-disciplinary (inter-disciplinary) collaborations within the artistic framework. I am interested in these, especially art and science dialogues, but recently I started to take an interest in the “inside-disciplinary” aspect of cooperation between artists.

Science it is already common practice to have teams of professionals working on different problems. Usually these groups are initiated and supported by universities or science centers.

Inside the art community there is a lot of support between artists. There is plenty of mutual respect and sometimes admiration. We speak out about our ideas and our starting points for our works and support each other if we are in trouble, logistically or conceptually. There are some rare cases of artists who prefer to maintain mystery around their projects, but the general tendency is to be relaxed and trustful towards one another.

So how come we – as a professional community – haven’t gone a step further and started to collaborate more intensely?

If we use rational arguments, obviously two brains have a bigger capacity than a single one to find solutions. Therefore it would make sense that an artistic product made in collaboration by two or more artists should be more appreciated than an art piece made individually by only one of them.

But art is not always rational and maybe it is not about finding solutions. Often the laws of logic do not apply. A creative idea does not address only the brain, but exceeds rationality and also encompasses the affective dimension.

Despite this reality I would like in Bratislava to ignore this affective dimension, and try to use the voice of reason that tells us that multiple creative brains can do better than a single one. I would like to make a proposal for collaborations between artists. (For me the definition of an artist is very simple: if you call yourself an artist, then you are one.)

The idea is simple and pragmatic: let’s come together, in pairs or in small groups, and work in the field we choose as our profession: visual and media arts. It is a closed call, in the sense that it is not addressed to practitioners from other creative fields, but only to those who consider themselves visual or media artists. It is an “inside-disciplinary” call.

It should be simple. We all have similar backgrounds, use the same vocabulary and have the same profession.

Cristina David is acontemporary artist based in Bucharest. She studied at the Faculty of Mathematics and at the National Art University of Bucharest, Romania. In 2007 she received an MA in Fine Arts at the Art Academy in Bergen, Norway. Since 2012 she has worked as an invited lecturer at the Photo-Video Department at the National Art University in Bucharest. Her art works have been exhibited in galleries and museums around

Medzi matematikmi sa hovorí vtip, že pred internetom tu bol Paul Erdős ako nosič informácií.

Bol cestovateľom, rovnako ako Swami Vishnudevananda. Paul Erdős šíril posolstvo matematiky (a lásky k nej).

Cestovateľ je možno príliš slabé slovo na to, ako ho popísať, keďže to bolo to, čo robil vyše 50 rokov: nemal domov ani žiadny majetok, bol neustále na cestách, navštevoval svojich kolegov-matematikov a spolupracoval s nimi.

Dodnes zostáva Paul Erdős najplodnejším spolupracovníkom v 20. storočí.

Erdős napísal za svoj život okolo 1,525 matematických článkov, väčšinou v spoluautorstve.

Spolupracoval s 511 profesionálmi.

Paul Erdős, 1973

It is a joke amongst mathematicians, to say that before the internet there was Paul Erdős carrying information.

He was a traveler, just as Swami Vishnudevananda. Paul Erdős was spreading the message of (love for) mathematics.

Traveler is maybe too soft of a word to describe him since that was what he did for over 50 years: he had no home and no fortune, constantly on the road, visiting and collaborating with his fellow mathematicians.

Until today, Paul Erdős remain the most prolific collaborator of 20 century.

Erdős wrote around 1,525 mathematical articles in his lifetime, mostly with co-authors.

He collaborated with 511 professionals.

Paul Erdős, 1973

Therefore communication should be very easy. I invite colleague artists to join me for a three-day encounter during the *Revolution Without Movement* project, to discuss “faith” in collective art and the ways to achieve it. The encounter is not meant to support each other in our individual projects, but rather to create a “nursery” of joint ideas and to put them in practice.

It may sound like a scholastic workshop. Maybe it even is a bit. During my academic study period I rarely was encouraged to work together with my fellow students. The focus was mostly on my individual development as a practitioner. Supportive collectives did exist, but when it was about the final works, they mostly ended up being again by one single author.

Also it may sound like a sort of John Lennon call – *Imagine all the people sharing all the world* – but I don’t have such a big goal. The purpose of this call is to find out what happens if artistic practitioners with individual careers within the same working field try to collaborate. The logistics will be limited, but our imagination has no boundaries.

Timeline of the project

Day one
• a short introduction of this DIWO (Do It With Others) initiative;
• Q&A session and discussion;
• formation of working pairs or small groups of visual and media artists.
Day two
• meetings between the artists, discussing ideas (brainstorming) and even working at realising an artwork or artistic gesture
Day three
• meeting of all of us;
• presenting the project or the process;
• raising more questions and conclusions on the idea of artistic collaboration;
• Goodbyes in a “non-J. Lennon style” (Lyric from the song Imagine, John Lennon, released in 1971)

^[1] Lyric from the song Imagine, John Lennon, released in 1971

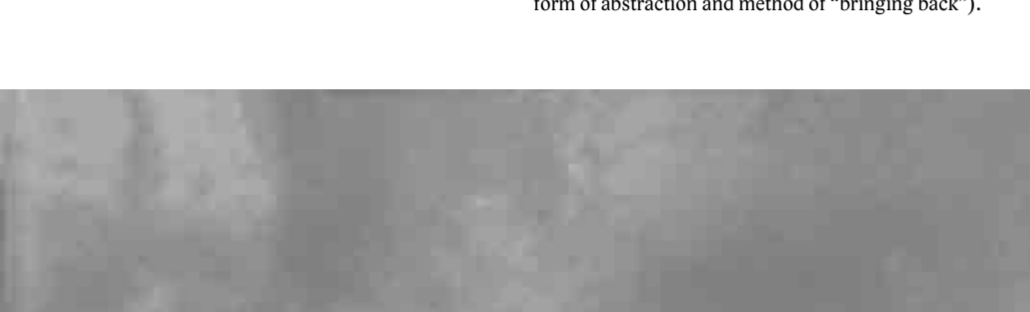
the world; among some of the relevant exhibition venues and contemporary art events are: Contemporary Art Museum of Bucharest, Video Art Biennial (Tel-Aviv), Shedhalle (Zurich), Kunsthalle Leipzig, Montethermoso Art Space (Vitória-Spain), Futura Gallery (Prague), Manifesta 8 (Spain), The Performance Art Institute (PAI) (San Francisco), Kiasma, Museum of Contemporary Art of Finland (Helsinki) and Rotor Gallery (Graz).

Y8

Y8 v priebehu rôznych výstav neustále menia perspektívy, pričom ale základnú bázu práce udržiavajú stabilnú, a to prostriedkami rituálu a jogových cvičení. „Y“ znamená priestorovú funkciu jogy, kým „8“ odkazuje na číslo domu aktuálneho sídla. Z toho Y8 odvodzuje nasledujúcu stratégiu oddelenia miesta od jeho funkcie za účelom dostať do hry nezlučiteľné prvky.

Kým výstavný priestor určuje povrch, štruktúru, svetlo a materiál, jogové centrum určuje pravidlá, rituál a funkciu. Systém začiatkov a koncov prepája oba čiastkové systémy a v rovnakom čase zohľadňuje aj ich sebačasťnosť. Každá časť, výstavný priestor a jogové cvičenia, je vystavená špecifickým podmienkam heterotropného systému a odrážala vlastnosti tej druhej časti.

Uvažujeme, či je klasická stratégia presunu alebo odcudzenia stále schopná rozširovať svoje pole sebauvedomenia Debata bude obsahovať aspekty jogovej filozofie a pravdepodobne jednoduché praktické cvičenia podľa techniky Prathyahara (forma abstrakcie a metódy „pripomínania“).

In reaction to a vision of a world engulfed by flames and people running hither and thither, oblivious of borders, Vishnudevananda began his peace mission, calling it the True World Order, aimed at promoting world peace and understanding. The first act was to create the Siv-ananda Yoga Teacher Training Course in 1969, as he felt the need to train future leaders and responsible citizens of the world in the yogic disciplines. Later he conducted peace flights over the world’s trouble spots, earning himself the name “The Flying Swami”.

Later that same year, on October 6, he took off with his co-pilot over the war-ridden Suez Canal and was buzzed by Israeli jets. The same thing happened with the Egyptian Air Force on the other side of the Canal. He continued eastward, “bombing” Pakistan and India with flowers and peace leaflets.

V reakcii na víziu sveta pohtieneného plameňmi a ľudí pobeiehajúcich sem a tam nevnímajúc žiadne hranice, začal Vishnudevananda svoju mierovú misiu, ktorú nazval Skutočný svetový poriadok a ktorá mala podporovať mier a porozumenie. Prvým krokom v roku 1969 bolo vytvorenie Sivananda jogového učiteľského kurzu, pretože cítil potrebu vychovávať a cvičiť budúcich vodcov a zodpovedných občanov celého sveta v jogových disciplinách. Neskôr organizoval mierové lety na problémové miesta po celom svete a získal tak prezývku „Lietajúci Swami“.

Y8 bola založená v roku 2000 umeleckou dvojicou Benita-Immanuel Grosser v Hamburgu so zámerom otvoriť diskusiu o súčasnom umení v kontexte jogy. Predchádzal tomu dlhodobý projekt „participating, at the same time“ (ktorý sa začal v roku 1995 v galérii Pat Hearn Gallery v New Yorku). Členovia Y8 prostredníctvom tohto projektu skúmajú možnosť zapojenia filozofie a jogových cvičení do kontextu umenia a tiež ich presun do architektúry a sociálnych situácií vo výstavných priestoroch. **artyoga.de**

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 was founded by Benita-Immanuel Grosser in Hamburg in 2000 with the intention of opening a discussion on contemporary art in the context of Yoga. It developed from the long-term project “participating, at the same time” (which started in 1995 at Pat Hearn Gallery, NY). With this project the members of Y8 explore the possibility of launching the philosophy and practice of Yoga into the context of art, as well as transferring it to the architectural and socially coded situation of the exhibition space. **artyoga.de**

Y8 v roku 2000

Zdá sa, že od rôznych foriem rezistencie až po domínantnú moc si v ostatných desaťročiach pozornosť získali obzvlášť dva – inak vzájomne prepojené – smery. Jeden z nich reprezentuje oživenie konceptu a praktiky *samoorganizácie*, ktorý sa spája s túžbou po sociálnej zmene a vierou v jeho potenciál pre spoločenský aktivizmus prostredníctvom solidarity a spoločných záujmov, pri súčasnom zachovávaní diverzity a rozmanitosti. Pri porovnaní s alternatívnymi praktikami zo 60. rokov minulého storočia, ktoré boli definované oponovaním hegemonickému politickému poriadku, dnes samoorganizácia prekračuje hranice takéhoto dualizmu a k už existujúcim štruktúram sa snaží pridať niečo tým, že sa usiluje robiť veci novými spôsobmi.¹ Takéto chápanie samoorganizácie môže súvisieť s tým, čo Gerald Raunig nazýva „neúnikovým spôsobom úniku“. Stavajúc na ideách filozofov ako Michel Foucault, Gilles Deleuze a Paolo Virno, Raunig hovorí o „fúgách úteku, exodu“ ako o „nedialektických formách odporu“, ktorých cieľom je „nabúrať dialektickú predstavu o moci a odpore: je to pozitívna forma odchodu, útek, ktorý je súčasne ustanovujúcou praktikou“.² Exodus neznamená ústup zo spoločnosti, ale „porušenie pravidiel hry“, keďže „skôr transformuje kontext, v rámci ktorého problém vznikol, než by tomuto problému čelil voľbou jednej či druhej ponúkanej alternatívy“.³

Koncept sociálneho *ne-hnutia*, ako ho formuloval Asef Bayat, sa zameriava na „mestskú subalternu“, na „predstaviteľov ne-elity, ktorí sa nachádzajú na okraji politickej a ekonomickej moci (nezamestnaní, pracujúci chudobní, zbedenáa stredná trieda)“, ktorá zdvoruje zväčša na úrovni toho všedného, kde sú ich nároky nasmerované viac na zlepšenie ich šancí v živote, než na „zvrhnutie represívnych politických režimov, či snahu o politické reformy“.⁴ Ich ranou pribuznou môže byť to, čo Michel

Y8 v roku 2000

- Self Organised, Stine Hebert and Anne Saefer Karlsen (eds.), Open Editions /Horland Art Centre, 2013.
- Gerald Raunig, Insituent Practices. Fleeing, Instituting, Transforming, 2006, <http://eicp.net/transversal/0106/raunig/en>, citované 5. 11. 2014.
- Gerald Raunig cituje Paola Virna, taktiéz.
- The Urban Subalterns and the Non-Movements of the Arab Uprisings: An Interview with Asef Bayat, autorka: Nada Ghandour-Demiri, 2013, <http://www.jadalyya.com/pages/index/10815/the-urban-subalterns-and-the-non-movements-of-the>, citované 5. 11. 2014.
- Michel de Certeau, General Introduction to the Practice of Everyday Life, z diela The Everday Life Reader, Ben Highmore ed., Routledge, 2002, str. 66, 70.
- Asef Bayat, idem.
- Charles Esche, Self-Empowering, Introduction, z diela Truth is Concrete. A Handbook for Artistic Strategies in Real Politics, steirischer herbst & Florian Maltzacher eds., Sternberg Press, 2014, str. 97 – 99.

Berit Fischer je nezávislá kurátorka a spisovateľka, ktorá pracuje v medzinárodnom prostredí od roku 1999. Žila a pracovala v New Yorku a Londýne (1997 – 2009), v súčasnosti žije v Berlíne. Jej výskum sa primárne orientuje na sociálne produkované priestory, na špecifikum umenia ako producenta znalostí a prostriedkov prehodnocujúcich status quo, na podnecovanie priestorov akcie a rozvoj platformí pre kritické angažovanie sa. Publikovala okrem iných aj v periodikách *Aferall* (Londýn) a *be Magazin* (Berlín), redigovala a autorsky prispela do publikácií *New Spaces for Negotiating Art (and) Histories in Africa* (spolueditorstvo s Kerstin Pinther a Ugochukwu-Smooth C. Nzewi, 2014), *Hysnan: The Notion and Politics of Listening* (2014) and *Other Possible Worlds – Proposals on this Side of Utopia* (2011).

Konzultovala, prednášala a prezentovala svoje workshopy po celom svete, vrátane Freie Universität v Berlíne, Nottingham Trent University (UK), a Soma organisation (Mexico City). Je členkou poradnej komisie výstavného priestoru B32 (Maasricht) a bola spolu-zakladajúcou kurátorkou The Brewster Project (New York, 2001). Jej kurátorské projekty zahŕňajú *Hysnan: The Notion and Politics of Listening* (Casino Luxembourg Forum d’Art

Y8 v roku 2000

Contemporain, Luxembourg), *Part of the Game*, (nGbK, Berlín), *Other Possible Worlds – Proposals on this Side of Utopia* (nGbK, Berlín), *Brooklyn Waterfront Outdoor Sculpture Exhibition* (New York), *Dumbo Arts Festival* (New York), *Intrude 366* (Zendaiské múzeum moderného umenia v Sanghaji) a *City Beats* (BankART, Yokahama).

Galéria HIT vznikla z iniciatívy neziskovej organizácie KARTEL v roku 2003. Aktivity galérie napomáhajú konfrontácii jednak profesionálov a jednak širokej verejnosti s aktuálnymi trendmi súčasného vizuálneho umenia. Jej cieľom je dynamizovať lokálnu umeleckú scénu a stimulovať medzikultúrnu a medzinárodnú výmenu a motivovať vytváranie nových projektov. Hlavným cieľom Galérie HIT je rozšíriť povedomie o súčasnom umení na Slovensku a okolitých krajinách, kultúrna výmena, vytváranie platformy pre diskusiu o rôznych diskurzoch v súčasnom stredoeurópskom umení a v spolupráci so širšou teoretickou základňou s generáciami presahami uskutočňovať konkrétne projekty.

tranzit.sk Bol založený v roku 2002 v Bratislave, tranzit. sk je súčasťou „tranzit – sieť iniciatív v súčasnom umení“ fungujúcej v Rakúsku, Českej republike, Ma-

ďarsku a v Rumunsku a zameriava sa na prehodnotenie nedávnej histórie umenia vo východnej časti strednej Európy, zabezpečuje zviditeľňovanie lokálnych a regionálnych súčasných umeleckých postupov v medzinárodnom kontexte.

Stavajúc na svojich predošlých úspechoch tranzit.sk nepretŕzite prehodnocuje svoju činnosť tým, že skúma vývoj vo svojom bezprostrednom a širšom umeleckom a sociálnom kontexte, identifikuje potreby a vypracúva reakcie na ne. Zároveň zostáva verný svojim základným princípom: zodpovednosť, kritickosť, inovácia, experiment a spolupráca.

Judit Angel: Addendum Dodatok

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

de Certeau nazval „taktikou“ každodenného života, tá „skrytá, rozptýlená a improvizovaná forma kreativity“, vďaka ktorej jednotlivci a skupiny znútra transformujú dominantnú kultúrnu ekonómiu s cieľom prispôsobiť ju svojim vlastným potrebám. V kontraste so stratégiou nemá taktika svoje vlastné miesto, nemá „základňu, na ktorej by mohla ťažiť zo svojich výhod a pripravovať ďalšiu expanziu“, z čoho vyplýva, že „taktika je závislá na čase – neustále hľadá príležitosti, ktoré je potrebné „uchopiť za letu“.⁵ Podľa Bayata sú predstavitelia ne-hnutí v neustálom stave mobilizácie a aj napriek tomu, že sú roztrúsení, dá sa očakávať, že pri chopení sa príležitostí budú „razíť cestu organizovaných kolektívnych protestov, alebo sa spájať v rámci širšej politickej a sociálnej mobilizácie“.⁶

V oblasti umenia je samoorganizácia často spájaná s formami aktivizmu/artivismu, pričom tie umelecké praktiky, ktoré je možné dať do súvislosti so sociálnymi ne-hnutiami sa zväčša spájajú s individuálnymi, alebo prinajmenšom menej organizovanými formami odporu. V oboch prípadoch existuje predpoklad, že umenie prispieva samo-posilňovaniu jednotlivcov a – v najlepších prípadoch – skupín, už existujúcich či novovzniknutých dočasných komunit. Umelec vytvárajú priestor pre zhmotnenie inak skrytého, potlačeného, či ešte neobjaveného obsahu, marginalizovanej formy poznania; vytvárajú kritické vedomie, rozvíjajú modely či modelové situácie prinášajúce alternatívu k jestvujúcemu status-quo. No samo-posilňovanie ostáva neúplným, ak nie je zdieľané s ostatnými⁷, podobne ako imanentný odpor ostáva obyčajnou možnosťou, pokiaľ nie je pretavený do kolektívnej akcie.

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Y8 v roku 2000

Program

Utorok 18. november

19:00 • Galéria HIT

Galéria HIT školský spoločenský klub
(Volná kolektívna večera)
Erik Janeček, Matej Myslovič, Peter Sit, študenti Vysoké školy výtvarných umení v Bratislave založili školský spoločenský klub, ktorý mapuje, oživuje a obnovuje zabudnuté dejiny bývalého školského klubu nachádzajúceho sa v minulosti v priestoroch dnešnej Galérie HIT.

Hit & Eat

Otvorená pozvánka na spoločnú večeru, uvarení z nevyužitých potravín, ktoré boli zozbierané od okolitých reštaurácií pri Galérii HIT. Vstup zdarma.

Streda 19. november

19:00 • tranzit.sk

Úvítací príhovor Judit Angel (tranzit.sk), Jara Varga a Doroty Kenderovej (Galéria HIT).

Krátky úvod do konceptu *Revolution Without Movement* od Berit Fischer.

Graziela Kunsch: *The Mutirao Project*
(Diskusia/dialóg)

Proces založený na dialógu so zámerom sebaurčenia publika ako sebavedomej, jasnej komunity a prehodnotenia úloh jednotlivcov či jednotlivých umelcov v kolektívnych politických a historických procesoch.

Štvrtok 20. november

17:30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

19:00 • tranzit.sk

Graziela Kunsch: *The Mutirao Project*
(Volná pozvánka zúčastniť sa diskusie založenej na dialógu)

Piatok 21. november

17:30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

19:00 • tranzit.sk

Cristina David: *artist+artist*
(Prezentácia, voľná pozvánka na workshop pre vizuálnych a mediálnych umelcov)

artist+artist pozýva umelcov pripojiť sa k Cristine David na trojdňové stretnutie a vytvorí funkčný model spolupráce medzi umelcami. Stretnutie nie je určené na vzájomnú podporu individuálnych umeleckých projektov, ale skôr má vytvoriť „inkubátor“ spoločných myšlienok a uviesť ich do praxe.

od 20:30

Brandon Labelle: *Monument*
(to the Wild Imagination)

(Gerilové projekcie naprieč mestom)
Meditácia o napätí medzi tvorivou nezávislosťou a neslobodou, produkciu

Kurátori/Curators:

Berit Fischer & Galéria HIT: Jaro Varga & Dorota Kenderová v spolupráci s/in collaboration with: tranzit.sk

Koordinátori projektu/Project coordinators:

Jaro Varga, Dorota Kenderová, Judit Angel, Lýdia Pribišová, Petra Balíková

Editor: Berit Fischer

Preklady a úprava slovenských textov/
Slovak texts translation and editing:
PhDr. Peter Jan Kosmály

Úprava anglických textov/English texts copy editing:
John Comer

Dizajn/Design: Ondrej Jób – Urtd.net

Jogové cvičenia zabezpečuje/Yoga is provided by:
Denisa Uhliarová (yogabydenisa.com),
Lenka Žabková, Kubo Steinhauser (fredyoga.webnode.sk)

Ďakujeme zúčastneným umelcom a všetkým, ktorí pomohli pri realizácii tohoto projektu.
A big thank you to all participating artists and everyone who made this project possible.

a proliferáciou, uplatňovaním a vyvíjaním stratégií aproprácie, nehybnosti, váhania, vzájomnosti, ako prostriedkov na prejavenie kritického postoja k instrumentalizácii tvorivého výrazu a k tlakom kladeným na súčasnosť kreativitu.

Sobota 22. november

Miklós Mécs v spolupráci s:
Judit Fischer, Gábor Kristóf, András Zalavári: *Spi-Fi (Spiritual Fiction)*
(Denné situačné gerilové intervencie vo verejnom priestore v nešpecifikovaných časoch)

Intervencie vo verejnom priestore kriticky odkazujú na konzumerizmus a predpoklad, že ekonomický pokrok môže byť udržateľný iba prostredníctvom konzumu.

15:00—17:00 • tranzit.sk

Cristina David: *artist+artist* (Workshop)

17:30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

od 20:00

Brandon Labelle: *Monument*
(to the Wild Imagination)

(Gerilové projekcie v centre mesta)

Nedeľa 23. november

Miklós Mécs v spolupráci s:
Judit Fischer, Gábor Kristóf, András Zalavári: *Spi-Fi (Spiritual Fiction)*
(Denné situačné gerilové intervencie vo verejnom priestore v nešpecifikovaných časoch)

15:00—17:00 • tranzit.sk:

Cristina David: *artist+artist* (Workshop)

17:30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

19:00 • tranzit.sk

Erdem Gündüz: *Standing Man*
(Diskusia)

Standing Man je príkladom tradície pasívneho odporu počas protestov proti vláde Recepta Tayyipa Erdoğan na námestí Taksim v Istanbule v roku 2013. Gündüzov nehybný protest rozptýlalunami aktivít na Twitteri a stal sa symbolom rovnosti a slobody. Jeho obava je: čo môžete povedať iba telom? Niekedy môže byť postoj vyjadrený telom oveľa zmysluplnejší ako postoj vyjadrený jazykom.

Pondelok 24. november

17:30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

19:00 • tranzit.sk

Miklós Mécs v spolupráci s:
Judit Fischer, Gábor Kristóf, András Zalavári: *Spi-Fi (Spiritual Fiction)*
(Diskusia)

Záver trojdňových intervencií vo verejnom priestore kriticky odkazujúcich na konzumerizmus a predpoklad, že ekonomický pokrok môže byť zachovaný iba prostredníctvom konzumu.

Utorok 25. november

17:30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

19:00 • tranzit.sk

Y8: *Incomplete...* (Diskusia)
Y8 kladie otázku, či je klasická stratégia presunu alebo odcudzenia stále schopná rozširovať svoje pole sebauvedomenia. Ich práca zapája filozofiu a jogové cvičenia do kontextu umenia tak, že ich presúva do architektúry a sociálnych situácií vo výstavných priestoroch.

Streda 26. november

17:30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

19:30 • Galéria HIT

Galéria HIT školský spoločenský klub: *Option*
(Otvorený dialóg a výstava)

Erik Janeček, Matej Myslovič, Peter Sit, študenti Vysoké školy výtvarných umení v Bratislave založili školský spoločenský klub, ktorý mapuje, oživuje a obnovuje zabudnuté dejiny bývalého spoločenského klubu, nachádzajúceho sa v minulosti v priestoroch dnešnej Galérie HIT. *Option* pozýva na otvorený dialóg medzi študentmi a návštevníkmi o histórii školského spoločenského klubu spojený s výstavou študentského výskumu revolučnej histórie priestoru Galérie HIT.

Štvrtok 27. november

17.30 • tranzit.sk

Cvičenie jogy
(Volná pozvánka pre každého, nie sú potrebné predchádzajúce skúsenosti; dobrovoľné vstupné)

19:00 • tranzit.sk

Barbara Holub: *Congress of Missing Things*
(Diskusia)

Holub predstaví alternatívnu metodológiu a umeleckú stratégiu odvodenú od jej koncepcie „priameho urbanizmu“, a to prostredníctvom jej *Congress of the Missing Things*, otvorený kongres vo verejnom priestore, ktorý sa uskutočnil v lete v Baltimore (USA). Účastníci voľne tvorili myšlienky formou ne-hierarchického dialógu a polylogu.

Piatok 28. november

19:00—22:00 • Galéria HIT

Galéria HIT školský spoločenský klub: *Free Entrance* (Volný vstup)
Slávnostné uzavretie školského spoločenského klubu a podujatia *Revolution Without Movement* pri pive a hudbe.

Tuesday 18th November

7PM • Galeria HIT

Galeria HIT School Social Club
(Open collective dinner)
Erik Janeček, Matej Myslovič, Peter Sit, students of the *Academy of Fine Arts and Design in Bratislava* founded a *School Social Club*, which traces, re-enacts and re-activates forgotten histories of the former social club that was convened in the past in the space of Galeria HIT.

Hit & Eat

An open invitation to a collective dinner, cooked from discarded food that was gathered from neighbouring restaurants of Galeria HIT. Free of charge.

Wednesday 19th November

7PM • tranzit.sk

Welcoming words by Judit Angel (tranzit.sk), Jaro Varga & Dorota Kenderová (Galéria HIT).

Short introduction to the concept of *Revolution Without Movement* by Berit Fischer.

Graziela Kunsch: *The Mutirao Project*
(Dialogue based talk)

A dialogue based process with the intention that the audience should constitute themselves as a self-conscious and concrete community and re-think the role of individuals and individual artists in collective-political-historical processes.

Thursday 20th November

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

7PM • tranzit.sk

Graziela Kunsch: *The Mutirao Project*
(Open invitation to participate in a dialogue based talk)

Friday 21st November

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

7PM • tranzit.sk

Cristina David: *artist+artist*
(Presentation, open invitation to workshop to visual and media artists)
artist+artist invites artists to join Cristina David for a three day encounter, to develop a functional collaboration model between artists. The encounter is not meant to support each other in our individual projects, but rather to create a “nursery” of joint ideas and put them into practice.

from 8.30PM

Brandon Labelle: *Monument*
(to the Wild Imagination)
(Guerilla projections throughout the city)
A meditation on the tensions between creative autonomy and arrest, production and proliferation, by applying and exploring strategies of appropriation, still-

ness, hesitation, mutuality as means for locating a critical position to the instrumentalization of creative expression and the pressures placed upon the contemporary creative body.

Saturday 22nd November

Miklós Mécs in collaboration with Judit Fischer, Gábor Kristóf & András Zalavári: *Spi-Fi (Spiritual Fiction)*
(Daily situation-based guerrilla interventions in public space at non specified times)

The interventions in the public space critically refer to the notion of consumption and to the assumption that only through consumption can economical progress be maintained.

3—5PM • tranzit.sk

Cristina David: *artist+artist*
(Open workshop)

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

from 8PM

Brandon Labelle: *Monument*
(to the Wild Imagination)

(Guerilla projections throughout the city)

Sunday 23rd November

Miklós Mécs in collaboration with Judit Fischer, Gábor Kristóf & András Zalavári: *Spi-Fi (Spiritual Fiction)*
(Daily situation-based guerrilla interventions in public space at non specified times)

3—5PM • tranzit.sk

Cristina David: *artist+artist*
(Open workshop)

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

7PM • tranzit.sk

Erdem Gündüz: *Standing Man* (Talk)
Standing Man exemplifies the tradition of passive resistance during the protests against the government of Recep Tayyip Erdoğan at *Taksim Square in Istanbul* in 2013. Gündüz' motionless protest unleashed a tsunami of activity on Twitter and became a symbol for equality and freedom.

Monday 24th November

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

7PM • tranzit.sk

Miklós Mécs in collaboration with Judit Fischer, Gábor Kristóf & András Zalavári: *Spi-Fi (Spiritual Fiction)*
(Talk)

Conclusion of three days of situation-based guerrilla interventions.

Tuesday 25th November

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

7PM • tranzit.sk

Y8: *Incomplete...*
(Talk)

Y8 questions whether the classical strategy of displacement or alienation is still able to expand its capacity for self-interrogation. Their work launches the philosophy and practice of yoga into the context of art, by transferring it to the architecture and socially coded situation of exhibition spaces.

Wednesday 26th November

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

7.30PM • Galéria HIT

Galéria HIT School Social Club: *Option*
(Open dialogue and exhibition)
Erik Janeček, Matej Myslovič, Peter Sit, students of the *Academy of Fine Arts and Design in Bratislava* founded a *School Social Club*.

Option invites for an open dialogue between the students and the visitors about the history of the *School Social Club*; accompanied by an exhibition of the student's research of the revolutionary history of the space of Galeria HIT.

Thursday 27th November

5.30PM • tranzit.sk

Open Yoga Practice
(Open invitation to everyone, no previous experience necessary; based on donation)

7PM • tranzit.sk

Barbara Holub: *Congress of Missing Things*
(Talk)

Holub will introduce an alternative methodology and artistic strategy linked to her idea of 'direct urbanism' by looking at her *Congress of the Missing Things*, an inclusive congress in public space that took place in the summer in Baltimore (US). Participants produced its contents, and the format was based on non-hierarchical dialogue and polylogue.

Friday 28th November

7—10PM • Galéria HIT

Galéria HIT School Social Club: *Free Entrance*
Closing Party of the *School Social Club* and of *Revolution Without Movement* with beer and music.

tranzit.sk

Nadácia ERSTE je hlavným partnerom iniciatívy tranzit / ERSTE Foundation is main partner of tranzit

ERSTE Stiftung

VYSOKÁ ŠKOLA
VÝTVARNÝCH UMENÍ
ACADEMY OF FINE ARTS
AND DESIGN

Projekt podporili Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, tranzit.sk, Goetheho inštitút v Bratislave, ERSTE Foundation, Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, Universität für angewandte Kunst vo Viedni.